

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 022954 19 Уж
Бања Лука, 14. 3.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија овог суда Едине Чупељић предсједника вијећа, те Страхиње Ђурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз судјеловање Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби Ш. Ђ. адвоката из Б., (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 28.3.2018. године тужене Управе, у предмету експропријације непокретности, одлучујући о жалби тужиоца против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 022954 18 У од 15.01.2019. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 14.3.2019. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба се одбија као неоснована и рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 022954 18 У од 15.01.2019. године се потврђује.

Образложење

Побијаним рјешењем Ш. Ђ. је обавезан на плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, те казнене таксе у износу од 50,00 КМ, јер именовани није поступио по налогу нижестепеног суда од 04.12.2018. године, којим му је наложено плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, па је одлучено као у диспозитиву побијаног рјешења примјеном члана 32. Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“ број, 73/08, 49/09, 67/13, 63/14 и 66/18, у даљем тексту: ЗСТ).

Против наведеног рјешења жалбу је изјавио тужилац у којој наводи да је таксени обвезник физичко лице које предузима радњу, а не адвокат који послује и предузима правне радње само у име своје странке, па будући да је он као пуномоћник физичких лица поднио тужбу 02.7.2018. године, те да није могао обавити „свој дио договора и доставити потписане пуномоћи, о чему је уредно обавијестио суд 27.7.2018. године, наводећи да је један од тужилаца преминуо, а да су остали недоступни за сарадњу“, то је суд требао одбацити тужбу и обавезати тужиоце на плаћање наведене таксе, а никако њега као адвоката. Предлаже да Врховни суд РС жалбу усвоји и „поништи“ ожалбено рјешење.

Одлучено је као у диспозитиву рјешења из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је тужбу Окружном суду у Бањој Луци поднио Ш. Ђ., адвокат из Б., декларисујући се као пуномоћник тужилаца, Т. Ж., Д. Ж., Д. Ж., Б. Ж. и С. Ж.. Уз тужбу није поднио пуномоћ за подношење тужбе у управном спору, па је нижестепени суд дописом од 10.7.2018. године позвао именованог да у

року од 15 дана од пријема дописа достави пуномоћ за подношење тужбе, сходно одредби члана 309. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број, 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, у даљем тексту: ЗПП), која одредба се, на основу члана 48. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), примјењује у поступку управног спора на питања поступка која нису уређена Законом о управним споровима, а којом је прописано да пуномоћник при првој радњи у поступку подноси пуномоћ, па како именовани у остављеном року није доставио тражену пуномоћ, то је нижестепени суд рјешењем број горњи од 27.8.2018. године одбацио тужбу као поднијету од неовлашћеног лица, на основу одредбе члана 22. тачка 1. ЗУС.

Како је Ш. Ђ., адвокат из Б. поднио тужбу у име физичких лица за које се декларисао као њихов пуномоћник, а за шта га они нису овластили, јер није поднио пуномоћ за подношење тужбе то је из овог управног спора произашла обавеза плаћања судске таксе на тужбу, која обавеза је настала 02.7.2018. године – даном подношења тужбе, па је суд налогом од 04.12.2018. године обавезао именованог на плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, остављајући му рок од 8 дана од пријема налога за плаћање наведене таксе, уз упозорење уколико у том року не уплати наведену таксу да ће суд рјешењем одредити врсту и висину таксене обавезе као и казнену таксу у износу од 50 % висине те таксе и обавезати га да плати дуговану и казнену таксу.

Пошто именовани у остављеном року није доставио суду пуномоћ за подношење тужбе у управном спору, то је правилно нижестепени суд именованог сматрао подносиоцем тужбе и слиједом тога правилно тужбу одбацио као поднесену од неовлашћеног лица на основу одредбе члана 22. тачка 1. ЗУС. Из тог управног спора подношењем тужбе од стране Ш. Ђ., адвоката из Б., произашла је и његова обавеза на плаћање судске таксе на тужбу, па како именовани није у остављеном року платио таксу на тужбу по налогу суда, то је правилно побивљеним рјешењем обрачуната такса на тужбу у износу од 100,00 КМ и казнена такса у износу од 50,00 КМ, па су неприхватљиви жалбени наводи жалиоца да је суд требао обавезати физичка лица, која су означена као тужиоци у тужби, на плаћање судске таксе на тужбу, јер та лица нису подносиоци (потписници) тужбе која је поднесена суду у управном спору, већ је то исказани адвокат, који се декларисао као њихов пуномоћник.

У ситуацији када је адвокат поднио тужбу у име физичких лица или другог правног субјекта, а да уз тужбу или најкасније по позиву суда, за отклањање наведених недостатака, није доставио пуномоћ за подношење тужбе, сматра се да је то лице поднијело тужбу без одобрења (пуномоћи) правног субјекта које је означено као тужилац па је то лице обвезник плаћања судске таксе на тужбу, јер је тужбу поднијело без овлашћења правног субјекта.

Према томе, није била обавеза нижестепеног суда да лица, која су означена као тужиоци у уводу тужбе, обавезе на плаћање судске таксе на тужбу, јер је адвокат неовлашћено поднио тужбу у име тих лица, с обзиром да није имао пуномоћ за подношење тужбе у управном спору.

Одредба члана 309. став 1. ЗПП обавезује адвоката да при првој радњи у поступку поднесе пуномоћје за предузимање одређене радње у поступку и уједно га штити од посљедица које могу наступити предузимањем радњи у поступку без овлашћења странке, у овом случају од обавезе плаћања судске таксе.

Стога је правилно ожалбеним рјешењем Ш. Ђ. обавезан на плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, те казнене таксе у износу од 50,00 КМ, јер именовани није поступио по налогу нижестепеног суда од 04.12.2018. године, којим му је наложено плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, а у складу са измијењеним чланом 32. ЗСТ.

Из наведених разлога одлучено је као у диспозитиву овог рјешења, а на основу одредбе члана 235. тачка 2. ЗПП, у вези члана 48. ЗУС.

Записничар
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић